

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

21. neděle v mezidobí cyklus B

*Mnozí z jeho učedníků však, když to slyšeli, řekli: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznámá. Slova, která jsem Vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš to věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!“
(Jan 6, 60 -69)*

Pomůcky: rozstříhaná srdíčka, bílé papíry a lepidlo

Milé děti, minulou neděli jsme si vysvětlovali, co to znamená „reptat“. Víme, že to znamená vyjadřovat s někým svůj nesouhlas, mluvit o tom mezi sebou, nabádat ke kritice a jak se říká „poňoukat“ ostatní k nesnášenlivosti. A dnes jsme slyšeli, že k reptání proti Ježíši se také přidali i někteří jeho učedníci. I ti měli problém uvěřit, že Ježíš se nám chce dávat se svým tělem za pokrm, který znamená jeho přítomnost v nás. To muselo být Pánu Ježíši moc líto, že ani jeho nejbližší to nedokáží přijmout. Jak na to Pán Ježíš reaguje? Zlobí se na učedníky? (*nechte reagovat děti*) Víme, že se nezlobí a dokonce jim dává svobodu v tom, že se sami mají rozhodnout, zda půjdou za ním, (což znamená, že jeho učení přijímají do svého života) nebo zda odejdou. Pán Ježíš trpělivě čeká na čas, kdy každému člověku bude dána možnost, že se ho dotkne Boží milost a uvěří, že Bůh ho nesmírně miluje a že mu na člověku velmi záleží. Tato situace nám může připomínat mnoho běžných situací našeho života. I my často nesouhlasíme s tím, že máme po sobě uklízet hračky, že máme jít brzy do postýlky a nesnažit se u rodičů prosadit, že budeme koukat na něco v televizi, že se máme rozdělit s druhými o to, co máme, že máme druhým pomáhat atd. atd. Sami dobře víme, jak často nechceme poslechnout. To znamená, že v té chvíli naší nelásky, nejsme schopni žít tak, jak by si to Ježíš přál. A co na to naše maminka a tatínek? Zlobí se na nás? Nejme pro ně našim zlobením už jejich milované děti? (*nechte reagovat děti*) Ano, možná, že se na nás v té chvíli opravdu zlobí a často oprávněně. Ale my dobře víme, že to neznámá, že nás nemají rádi. O jejich lásce také nepochybujeme, a když se nám podaří svou chybu napravit, tak je doma zase veselo. (*Rozdejte dětem vystřížená srdíčka s textem*) Tady máte různě barevná srdce. Abyste dali dohromady text, musíte srdíčka seřadit v následujícím pořadí:

ZELENÉ+ŽLUTORŮŽOVÉ+ČERVENÉ+FIALOVÉ+RŮŽOVOORANŽOVÉ+ORANŽOVOŽLUTÉ. A teď poproste, aby vám někdo text přečetl. Srdíčka pak můžete nalepit na samostatný papír.